

- 3) Det erstatningssøgsmaal, som er indgivet af Plásticos Españoles SA (ASPLA) og Armando Álvarez SA, forkastes, for så vidt som hensigten med det er at opnå en erstatning på 3 495 038,66 EUR for den økonomiske skade, der er lidt som følge af overskridelsen af en rimelig sagsbehandlingstid i forbindelse med de sager, der gav anledning til domme af 16. november 2011, ASPLA mod Kommissionen (T-76/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:672), og Álvarez mod Kommissionen (T-78/06, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:673).
- 4) Plásticos Españoles SA (ASPLA) og Armando Álvarez SA bærer hver deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, har afholdt i forbindelse med nærværende appeller, samt bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.
- 5) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Europæiske Unions Domstol, bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.
- 6) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger både i forbindelse med sagen i første instans og appellen i sag C-174/17 P.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 22.5.2017 og EUT C 213 af 3.7.2017.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. december 2018 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust og Coopservice Soc. coop. arl mod Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST) og Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-216/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 5 — artikel 32, stk. 2 — indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — rammeaftaler — klausul om udvidelse af rammeaftalen til at omfatte andre ordregivende myndigheder — gennemsigtighedsprincippet og princippet om ligebehandling af de økonomiske aktører — manglende fastlæggelse af mængden af efterfølgende offentlige kontrakter eller fastlæggelse gennem en henvisning til de sædvanlige behov hos de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen — forbud)

(2019/C 65/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust og Coopservice Soc. coop. arl

Sagsøgte: Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Vallecamonica — Sebino (ASST), Azienda Socio-Sanitaria Territoriale del Garda (ASST) og Azienda Socio-Sanitaria Territoriale della Valcamonica (ASST)

Procesdeltagere: Markas Srl, ATI — Zanetti Arturo & C. Srl e in proprio og Regione Lombardia

Konklusion

Artikel 1, stk. 5, og artikel 32, stk. 2, fjerde afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at

— en ordregivende myndighed kan handle i eget navn og på vegne af andre klart udpegede ordregivende myndigheder, der ikke er direkte parter i en rammeaftale, såfremt kravene om offentliggørelse og retssikkerhed og følgelig gennemsigtighed er overholdt, og

- det er udelukket, at de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, ikke fastlægger mængden af de ydelser, der kan bestilles, når de indgår kontrakter i henhold til rammeaftalen eller fastlægger den gennem en henvisning til deres sædvanlige behov, idet de derved vil tilsidesætte gennemsigtighedsprincippet og princippet om ligebehandling af de økonomiske aktører, der er berørte af indgåelsen af den pågældende rammeaftale.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2018 — Silvio Berlusconi og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) mod Banca d'Italia og Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-219/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — tilsyn med kreditinstitutter — erhvervelse af kvalificerede andele i et kreditinstitut — procedure, der reguleres ved direktiv 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1024/2013 og forordning (EU) nr. 468/2014 — sammensat forvaltningsprocedure — Den Europæiske Centralbanks (ECB) eksklusive beslutningskompetence — søgsmål til prøvelse af forberedende retsakter vedtaget af den kompetente nationale myndighed — angivelig tilsidesættelse af den retskraft, der er knyttet til en national afgørelse)

(2019/C 65/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Silvio Berlusconi og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Sagsøgte: Banca d'Italia og Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Procesdeltagere: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Banca Mediolanum SpA, Holding Italiana Quarta SpA, Fin. Prog. Italia di E. Doris & C. s.a.p.a., Sirefid SpA og Ennio Doris

Konklusion

Artikel 263 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de nationale retter foretager en legalitetsprøvelse af retsakter om indledning af procedure, bevisoptagelse og ikke-bindende forslag, som vedtages af de kompetente nationale myndigheder inden for rammerne af en procedure, der er omfattet af artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, af artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter samt af artikel 85-87 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen). Det er i denne henseende uden betydning, at et særligt søgsmål med påstand om ugyldighed som følge af en angivelig tilsidesættelse af den retskraft, der er knyttet til en national retsafgørelse, er blevet indbragt for en national ret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.